இந்தியாவில் முன்பள்ளிக் கல்வி: இலக்குகளும், சவால்களும்

Dr. T. Vanitha Devi
Assistant Professor, Department of Tamil
Shri Shankarlal Sundarbai Shasun Jain College, T. Nagar

மலர்: 12

சிறப்பிதழ்: 1

மாதம்: மே

வருடம்: 2025

P-ISSN: 2321-788X

E-ISSN: 2582-0397

DOI:
https://doi.org/10.34293/sijash.v12iS1-May.8993

ஆய்வுச் சுருக்கம்

குழந்தையின் உடல், அறிவாற்றல், உணர்ச்சி, சமூக வளர்ச்சிக்கு ஆரம்பகால குழந்தைப்பருவம் ஒரு முக்கியமான காலகட்டமாகும். இப்பருவத்தில் குழந்தையின் அதிகப்படியான செயலாற்றும் திறன் உச்சநிலையில் இருக்கும். ஒரு குழந்தைக்கு நல்ல சாதகமான சுற்றுப்புற சூழ்நிலை அமைந்திருந்தாலும் அக்குழந்தை குறிப்பிட்ட முதிர்ச்சி நிலையை அடையாமல் கற்க இயலாது. நல்ல வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டுமாயின் நல்ல சாதகமான சூழ்நிலை அக்கு ழந்தைக்க அவசியமாகிறது. மூன்று முதல் ஆறு வயது வரையிலான குழந்தைகளுக்கான முன்பள்ளிக் கல்வி, வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றலுக்கும் நல்வாழ்வுக்கும் அடித்தளம் அமைக்கிறது.1 இந்தியாவில், ஏறக்குறைய 13% மக்கள் தொகை ஆறு வயதுக்குட்பட்டவர்களாக இருப்பதால், தரமான முன்பள்ளிக் கல்வியை உறுதி செய்வது ஒரு வளர்ச்சி சார்ந்த கட்டாயம் மட்டுமல்ல, ஒரு குறிப்பிடத்தக்க சவாலும் ஆகும்.2 இந்த கட்டுரை இந்தியாவில் முன்பள்ளிக் கல்வியின் இலக்குகளையும் அவை எதிர் நோக்கம் சவால்களையும் அதை மேம்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை ஆராய்கிறது.
முக்கியச் சொற்கள்: *முன்பள்ளிக் கல்வி, இந்தியா, குழந்தைப் பருவம், அங்கன்வாடி, கல்வி, கற்றல், சுகாதாரம், இலக்குகள், சவால்கள்*

இந்தியாவில் முன்பள்ளிக் கல்வி

இந்தியாவில் முன்பள்ளிக் கல்வி என்பது, குடும்பங்கள் மற்றும் சமூகங்களுக்குள் இருந்த குழந்தை வளர்ப்பு முறைகளில் இருந்து தோன்றியது எனலாம். இருப்பினும், 1975 இல் தொடங்கப்பட்ட Integrated Child Development Services (ICDS), Early Childhood Education (ECE) போன்ற முறையான திட்டங்கள் 20 ஆம் நூற்றாண்டில் முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கின.

Integrated Child Development Services தான் உருவாக்கிய அங்கன்வாடி மையங்களின் மூலம், கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற ஏழை சமூகங்களில் உள்ள குழந்தைகளுக்கு ஊட்டச்சத்து, சுகாதாரம் மற்றும் முன்பள்ளிக் கல்வி சேவைகளை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது.3 காலப்போக்கில், குறிப்பாக இந்தியாவின் நகர்ப்புறங்களில் தனியார் முன்பள்ளிக் கல்விநிறுவனங்கள் பெருகின, அவை பல்வேறு தரநிலைகளில் ஆரம்பக் கல்வியை வழங்கின.

2013 ஆம் ஆண்டின் National Early Childhood Care and Education (ECCE) கொள்கை முன்பள்ளிக் கல்விக்கான பாடத்திட்டம், கற்பித்தல் முறை மற்றும் கற்றல் விளைவுகள் குறித்த விரிவான வழிகாட்டுதல்களை நிறுவுவதன் மூலம் ஒரு மைல்கல்லை உருவாக்கியது.4 சமீபத்திய தேசிய கல்விக் கொள்கை (National Education Policy & NEP) 2020, உஇஉ இன் முக்கியத்துவத்தை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியது. 5+3+3+4 என்ற பாடத் திட்ட கட்டமைப்பை அறிமுகப்படுத் தியது. இதில் முதல் ஐந்து ஆண்டுகள் மூன்று வருட முன்பள்ளிக் கல்வியை உள்ளடக்கியது.

இந்தியாவில் முன்பள்ளிக் கல்வியின் இலக்குகள்

இந்தியாவில் முன்பள்ளிக் கல்வியின் முதன்மை இலக்குகள் பின்வருமாறு:

1. முன்பள்ளிக் பள்ளி ஒரு குழந்தையின் உடல், அறிவாற்றல், சமூக-உணர்ச்சி மற்றும் மொழி திறன்களை வளர்ப்பதை இலக்காகக் கொண்டுள்ளது. செயல் பாடுகள், படைப்பாற்றல், சிக்கல் தீர்க்கும் திறன்கள் மற்றும் உணர்ச்சி வயப்பட்ட பின்னடைவை சீர்படுத்தும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.
2. குழந்தைகளை பள்ளிக்கல்விக்கு தயார்படுத்துவது இதன் முக்கிய இலக்காகும். முன்பள்ளிக் கல்விப்பாடத் திட்டங்களான முன்-எழுத்தறிவு, முன்-எண்ணறிவு, நுண் தசை திறன்களைப் பெருதல், மற்றும் ஒரு முறைசார் பள்ளிச் சூழலில் பங்கபெறத் தேவையான சமூக திறன்களை வளர்க்க செயல்படுகின்றன.
3. சமூக, பொருளாதார மற்றும் பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வுகளால் ஏற்படும் வளர்ச்சி இடைவெளிகளைக் குறைப்பதை ECE தனத நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. முக்கியமாக விளிம்புநிலை சமூகங்களைச் சேர்ந்த குழந்தைகளுக்கு முறையான பாரபட்சமற்ற தொட க்கத்தை வழங்குகிறது.
4. இந்தியாவில் உள்ள பல முன்பள்ளிக் கல்வித் திட்டங்கள் பொதுவானவை. ஒரு குழந்தையின் ஆரோக்கியத்திற்கும் அவர்களின் கற்றல் திறனுக்கும் இடையிலான உள்ளார்ந்த தொடர்பை புரிந்த கொண்டு, அவர்களுக்க வேண்டிய ஊட்டச்சத்து மற்றும் சுகாதார கண்காணிப்பை ஒருங்கிணைக்கின்றன.5
5. முன்பள்ளிக் கல்வியானது, குழந்தை வளர்ப்பில் பெற்றோர்கள் மற்றும் சமூகங்களின் பங்கை வலுப்படுத்துவதை ஒரு முக்கிய நோக்கமாக்கொண்டள்ளது. இது வீட்டில் உள்ளோரிடம், முன்பள்ளியில் கல்வி கற்றலை வலியுறுத்தும் சூழலை வளர்க்கிறது.

இந்தியாவில் முன்பள்ளிக் கல்வி எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்

முன்பள்ளிக் கல்வியின் முக்கியத்து வத்தை அங்கிகரித்த போதிலும், இந்தியாவில் முன்பள்ளிக் கல்வி பல சவால்களை எதிர்கொள்கிறது.

1. ICDS, 1.3 மில்லியனுக்கும் அதிகமான அங்கன்வாடி மையங்களை உள்ளடக்கியிருந்தாலும், பல குழந்தைகள், குறிப்பாக தொலைதூர மற்றும் பழங்குடி பகுதிகளில், இன்னும் முன்பள்ளிக் கல்வி வாய்ப்பினை பெறுவதில்லை. 6 நகர்ப்புற மையங்களில் உள்ள தனியார் முன்பள்ளிக் கல்வி மையங்கள், மக்கள் தொகையின் பெரும் பிரிவினருக்கு அணுகமுடியாதவையாகவே உள்ளன.
2. முன்பள்ளிக் கல்வியின் தரத்தில் வேறுபாடு உள்ளன. பொது அங்கன்வாடி மையங்கள் பெரும் பாலும்

போதுமான உள்கட்டமைப்பு வசதியின்றி, பயிற்சி பயிற்சி பெறா பணியாளர்கள் மற்றும் காலாவதியான கற்பித்தல் முறைகளால் பாதிக்கப்படுகின்றன. தனியார் முன்பள்ளிக் கல்வி நிலையங்களின் பாடத்திட்டம், தகுதிவாய்ந்த ஆசிரியர்கள், ஒழுங்கு முறைகள் போன்றவை வியத்தகு அளவில் வேறுபடுகின்றன.

3. முன்பள்ளிக் கல்விக்கூட ஆசிரியர்கள், குறிப்பாக அங்கன்வாடி பணியாளர்கள், சிறு குழந்தை பருவத்தினருக்கு ஏற்ற கற்பித்தல் முறையில் முறையான பயிற்சி இல்லாமல் உள்ளனர்.7 முறையான தொழில்நுட்ப மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் குறைவாக உள்ளதால், விளையாட்டு அடிப்படையிலான, குழந்தை மையப்படுத்தப்பட்ட அணுகுமுறைகளுக்குப் பதிலாக மனப்பாடம் செய்யும் முறைகளுக்கு வழிவகுக்கிறது. முறைப்படுத்தப்பட்ட பாடத்திட்டம் இல்லாததால் முரண்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன.
4. ECE க்கான அரசாங்க செலவு ஒப்பீட்டளவில் குறைவாகவே உள்ளது. முன்பள்ளிக் கல்விக்கான ஐஇஈகு தன் கொள்கையில் கவனம் செலுத்துவதை, ஊட்டச்சத்து மற்றும் சுகாதார சேவைகளுடன் ஒப்பிடும்போது முன்பள்ளிக் கல்விக்கான ஒதுக்கீடு மிகக் குறைவாகவே உள்ளது.8 இத்தகைய வரையறுக்கப்பட்ட வளங்கள் உள்கட்டமைப்பு, கல்விசார் பொருட்களைப் பெறுதல் மற்றும் ஆசிரியர் சம்பளம் என அனைத்தையும் பாதிக்கின்றன.
5. COVID -19 இன் தாக்கம்: கோவிட்-19 நோய்த்தொற்று முன்பள்ளிக் கல்வியை கடுமையாக பாதித்தது. அங்கன்வாடி மையங்கள் மற்றும் தனியார் முன்பள்ளிக் கல்விக்கூடங்கள் மூடப்பட்டன. மட்டுப்படுத்தப்பட்ட டிஜிட்டல் கற்பித்தல்களும் இளம் கற்போரையும், குறிப்பாக பின்தங்கிய பின்னணியில் உள்ளவர்களையும் ஒப்பிட முடியாத விகிதாசாரமற்ற முறையில் பாதித்தன.9

அரசின் முயற்சிகள்

மேற்குறிப்பிட்ட சவால்களை சமாளிக்க பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன:

1. போஷன் அபியான் (2018) குழந்தைகளின் ஊட்டச்சத்து பற்றாக்குறையை களைய முயல்கிறது, அவற்றிற்கான முக்கிய மையமாக உஇஉ செயல்படுகின்றன.10
2. தேசிய கல்விக் கொள்கை 2020 தொடக்கநிலை குழந்தை பருவ கல்வியாளர்களுக்கான அமைப்பை உருவாக்குவதையும், உஇஇஉ க்கான தேசிய பாடத்திட்டம் மற்றும் கற்பித்தல் கட்டமைப்பை உருவாக்குவதையும் பரிந்துரைக்கிறது.11
3. சமக்ர ஷிக்ஷா அபியான் உஇஉ ஐ பரந்த கல்வி முறையுடன் ஒருங்கிணைக்கிறது, அரசுப் பள்ளிகளில் முன்-தொடக்கப் பிரிவுகளுக்கு நிதியை வழங்குகிறது.12

மேலும், கர்நாடகா, மகாராஷ்டிரா போன்ற பல மாநில அரசுகள் அங்கன்வாடி மையங்களை ஆரம்பப் பள்ளிகளுடன் நெருக்கமாக இணைக்கும் மற்றும் பெற்றோர் ஈடுபாட்டிற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும் புதுமையான மாதிரிகளை சோதனை செய்துள்ளன.

தனியார் துறை மற்றும் தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்களின் பங்கு

தனியார் அமைப்புகள் மற்றும் இலாப நோக்கின்றி செயல்படும் நிறுவனங்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன:

1. பிரதம் மற்றும் அக்ஷரா அறக்கட்டளை போன்ற தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் மிகக்குறைந்த செலவில் முன்பள்ளிக் கல்வி மாதிரிகளை உருவாக்கியுள்ளன.
2. எட்-டெக் ஸ்டார்ட்அப்கள் (எ.கா., பைஜூஸ் ஏர்லி லேர்ன், கிட்ஸி லேர்னிங் ஆப்ஸ்) நகர்ப்புற நடுத்தர வர்க்க குடும்பங்களை இலக்காகக் கொண்ட டிஜிட்டல் முன்பள்ளிக் கல்விக்கான பாடத்திட்டங்களை வழங்குகின்றன. இருப்பினும், தனியார் துறையின் தாக்கம் பெரும்பாலும் நகர்ப்புறத்தை மையமாகக் கொண்டது. பின்தங்கிய மக்களை சென்றடைவதாக அவை இல்லை.

முன்பள்ளிக் கல்வியை வலுப்படுத்துவதற்கான பரிந்துரைகள்

முன்பள்ளிக் கல்வியின் திறனையும் உணர, அரசு பின்வருவனவற்றில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்:

1. பின்தங்கிய பகுதிகளில் புதிய முன்பள்ளிக் கல்விக்கூடங்களை அல்லது அங்கன்வாடி மையங்களை மேம்படுத்துதல்
2. தரப்படுத்தப்பட்ட, விளையாட்டு அடிப்படையிலான பாடத் திட்டங்கள், குழந்தைகள் நட்புறவாகும் வகையிலான உள்கட்டமைப்பு மற்றும் போதுமான கற்றல் சாதனங்களை உறுதி செய்தல். முன்பள்ளிக் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சி நிறுவனங்கள் மற்றும் பணியிடை பயிற்சி திட்டங்களை உருவாக்குதல்.
3. குறிப்பாக குழந்தைகளின் ஆரம்பகால கல்வி திட்டங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டை அதிகரித்தல்.
4. கற்றல் விளைவுகளையும் செயல் திறனை திட்டகளையும் முறையாக கண்காணிக்கவலுவானவழிமுறைகளை அமைத்தல்.
5. விளையாட்டு அடிப்படையிலான முன்பள்ளிக் கல்வி கற்றலை ஊக்கவிக்க டிஜிட்டல் கருவிகளை பயன்படுத்துதல்,
6. உள்ளூர் தேவைகளுக்கு ஏற்ப, சூழலுக்கு ஏற்ப ஆரம்பக் கற்றலை மாற்றும் சமூக தலைமையிலான மாதிரிகளை ஊக்குவித்தல்.

முடிவுரை

இந்தியாவில் முன்பள்ளிக் கல்வி என்பது மாற்றம் காண வேண்டிய சூழலில் உள்ளது. NEP 2020 போன்ற கொள்கைகள் வலுவான அடித்தளத்தை வழங்கினாலும், அக்கல்வியை அணுகல், அதின் தரம் மற்றும் சமத்துவம் ஆகியவற்றில் பல்வேறு இடைவெளிகள் உள்ளன. பல்துறை பங்குதாரர்களின் போதுமான நிதியைப் பெறுதலும், இந்தியாவின் இளைய குடிமக்களின் திறன்களை குழந்தை மையப்படுத்தப்பட்ட அணுகுமுறையுடன் இணைப்பதும் இந்த சவால்களை எதிர்கொள்ள வழிவகுப்பதோடு மட்டுமன்றி இந்தியாவின் வளமான எதிர்காலத்திற்கு வழி வகுக்கும்.

சான்றாதாரம்

1. UNICEF, Early Childhood Development Overview, 2020.
2. Census of India, 2011.
3. Government of India, Ministry of Women and Child Development, ICDS Scheme, 1975
4. Ministry of Women and Child Development, National ECCE Policy 2013.
5. World Bank, Early Childhood Development: A Review of the Global Evidence, 2018.
6. Ministry of Women and Child Development, ICDS Progress Reports, 2022.

7. UNESCO, Early Childhood Education Workforce Report, 2015.
8. Economic Survey of India, 2022-23.
9. UNICEF India, Impact of COVID-19 on Early Childhood Education, 2021.
10. Ministry of Women and Child Development, Poshan Abhiyaan Guidelines, 2018.
11. Ministry of Education, NEP 2020 Highlights on Early Childhood Care and Education.
12. Ministry of Education, Samagra Shiksha Abhiyan Framework, 2018.